

Дебора Вукушич

Вибрані вірші

Deborah Vukušić

Poemas seleccionados

Deborah Vukusic

Selected poems

Львів-2020

УДК 821.134.2

В 88

Книжка видана завдяки фінансовій підтримці **Creative Europe** в межах проєкту **Versopolis**  
**The Book publication was supported by the Creative Europe within the project Versopolis**

В 88 **Вукушич Д.** «Вибрані вірші»: українською, іспанською та англійською мовами / Deborah Vukušić. Poemas Seleccionados / Deborah Vukusic. Selected Poems / переклад з української на англійську Анни Вовченко / переклад з іспанської на англійську Фернандо де Кастро. – Львів, 2020. – 56 стор.

ISBN 978-617-692-597-2

Дебора Вукушич (Оренсе, Іспанія, 1979) мешкає у Віго, вивчала латиноамериканську філологію в університеті Алькала-де-Енарес та акторську майстерність у Королівській школі драматичного мистецтва в Мадриді. Вона працює письменницею та актрисою, зіграла в ролі в кількох фільмах, серіалах та драматичних п'єсах.

Дякуємо за сприяння у виданні Видавництву «Крок».



Свідоцтво ДК №3538 від 30.07.2009 р.  
вул. Гайова, 56, м. Тернопіль, Україна, 47722  
info@krokbooks.com  
KrokBooks.com



Креативна  
Європа

УДК 821.134.2

Дебора Вукушич © тексти, 2020  
Анна Вовченко © переклад, 2020  
Фернандо де Кастро © переклад, 2020  
Михайло Москаль © художнє оформлення, 2020  
ГО «Форум видавців» © 2020  
Versopolis © 2020

ISBN 978-617-692-597-2

E



me llamo déborah vukušić  
soy dos mitades  
mitad gallega y mitad croata  
23 de mayo de 1979  
salgo a la luz

déborah en hebreo: 'abeja'  
vukušić en croata  
uši: 'orejas'  
vuk: 'lobo'

abeja con orejas de lobo

3



звуть мене деборою вукушич  
я складаюся з двох половин  
одна галісійська друга хорватська  
23 травня 1979 року  
я з'явилася на цей світ

«дебора» на івриті «бджола»  
«вукушич» хорватською: «уши» – «вуха»  
«вук» – «вовк»

бджола з вовчими вухами

ENG



my name's deborah vukušić  
i'm split in two  
half galician half croatian  
in may 1979  
i come to life

deborah in hebrew: 'bee'  
vukusic in croatian: uši: 'ears'  
vuk: 'wolf'

bee with wolf ears



mi padre es un ex yugoslavo  
es decir  
un nuevo croata  
que desde siempre ha odiado a los serbios

los ojos de mi padre no tienen fondo  
salvo para la mentira  
los ojos de mi padre no tienen fondo  
desde la guerra

mi padre era jugador de balonmano  
después se convirtió en pintor de pincel  
y por la guerra se hizo militar  
entonces dejó de pintar

hubo un tiempo  
tiempo atrás  
en que cazó para mí una ardilla  
a la que después soltó



мій батько екс-югослав  
тобто  
новий хорват  
який завжди ненавидів сербів

у мого батька бездонні очі  
точніше буде сказати  
що бездонними вони стали тоді  
коли почалася війна

мій батько був гандболістом  
тоді зробився художником  
а через війну став солдатом  
і мусив покинути малювання

якось  
дуже давно  
він зловив мені білку  
а потім її відпустив



my dad is a former yugoslavian  
which is like saying  
a new Croat who always hated Serbs  
my father's eyes are bottomless  
but for lying  
my father's eyes have been bottomless since  
the war

my dad was a handball player  
then artistic painter and because of the war  
became a soldier  
then he stopped painting

but there was a time  
long ago  
when he caught a squirrel for me  
that he later released



E



la guerra me pilló con 12 años

en el cole leíamos los periódicos  
yo no entendía  
recibía fotos  
las noticias para los niños  
son siempre irreales  
pero las fotos no  
las fotos de tu padre no  
no hay truco  
aunque parezca un disfraz  
está cerca

la guerra existe

mi padre con traje de camuflaje  
lleva una escopeta  
como en las pelis



війна застала мене дванадцятирічною

у школі ми читали газети  
де я нічого не розуміла  
дивилася фотки  
дітям усі новини  
здаються несправжніми  
тільки не фотки  
тільки не батькові фотки  
вони не брешуть  
хочеш думати наче це маскарадний костюм  
але війна існує насправді

поруч

батько стоїть у камуфляжному однострої  
з гвинтівкою  
ніби в кіно



war broke out when i was 12

we'd read the newspapers at school  
i didn't understand  
i would receive photos  
for children news  
are something unreal  
but photos aren't  
the photos of your dad aren't  
there's no trick  
even if it looks like a costume  
it's real war

exists

my dad in camouflage clothing  
carrying a shotgun  
like in the movies



mi padre  
croata  
se ha casado con otra mujer  
serbia  
cuyo apellido es milošević

paradojas de la vida

y qué curioso que slobodan  
signifique 'libre'

paradojas de la vida

¿cómo le explicará a su hijo  
mi hermano  
david matei  
dado  
16  
quién es  
a quién mató?

dado  
16  
mitad serbio mitad croata

paradojas de la vida



мій батько  
хорват  
одружився з іншою жінкою  
сербкою  
на прізвище мілошевич

парадокси життя

цікаво що «слободан»  
означає «вільний»

парадокси життя

як він пояснить своєму синові  
моєму братові  
давидові матею  
дадо  
16 років  
хто він  
кого він убив

дадо  
16 років  
наполовину сербові наполовину хорватові

парадокси життя

my father  
croatian  
married another woman  
serbian  
whose last name is milošević

life paradoxes

and it's curious that slobodan  
means 'free'

life paradoxes

how will he explain to his son  
my brother  
david matei  
dado  
16  
who he is  
whom he killed

dado

16  
half serbian half croatian

life paradoxes

E



mi hermano  
dado  
es un apasionado de la historia  
le gusta sobre todo  
la historia de roma

mi padre se ríe  
porque su personaje favorito es calígula



мій брат  
дадо  
захоплюється історією  
а найбільше  
історією стародавнього риму

батько сміється  
улюблений персонаж у нього калігула





my brother  
dado  
is passionate about history  
above all  
he likes rome's history

my father laughs  
because his favorite character is caligula

E



abro facebook  
un señor que desconozco  
se presenta como amigo de mi padre  
y adjunta el link a una noticia

«19 años más tarde  
sospechoso  
de crímenes de guerra»

mi padre de 55 años  
es acusado de asesinato  
se dice que ha matado a jovan ergić  
un civil  
padre de un chetnik  
un paramilitar serbio



логіюся на фейсбуці  
а там якийсь незнайомець  
представляється товаришем мого батька  
кидає лінк на статтю

«підозрюваний  
у воєнних злочинах  
19 років по тому»

мого батька 55-ти років  
обвинувачують у вбивстві  
пишуть що він убив йована ергіча  
цивільного  
батька четника  
сербського бойовика

ENG



i log in to facebook  
a man i don't know  
introduces himself as a friend of my dad's  
and attaches the link to an article in croatian  
«suspected of war crimes 19 years later»

my dad 55 years old  
is accused of killing jovan ergić  
a civilian  
a chetnik's father  
a serbian paramilitary



veo el escudo de familia  
que sube dado a facebook  
y vomito en trance

cada noche un lobo blanco protege mis pasos

mis antepasados degollaron a nuestros enemigos  
y aullaban en la cima de las montañas  
agitando sus cabezas como trofeos

las mujeres cocinaban sus vísceras  
a fuego lento  
bailaban levantando el polvo desnudas  
y bebían su sangre en copas de oro

desde que conozco la historia peregrino descalza  
cubro mi cabeza con un pañuelo a cuadros  
subo laderas portando cruces y laureles  
y canto siempre mis sueños imposibles

vengo de una estirpe de guerreros y amazonas  
y sólo me equivoco cuando olvido mi pasado



бачу фамільний герб  
який запостив дадо на фейсбуці  
і машинально блюю

білий вовк стереже мої кроки щоночі

мої предки вирізали наших ворогів  
і вили на верхогір'ях  
стрясаючи їхніми головами ніби трофеями

жінки готували їхні нутрощі  
на повільному вогні  
піднімаючи куряву танцювали своїх оголених танців  
і з чаш золотих напивалися їхньої крові

я ходжу боса відколи знаю історію  
покриваю голову хусткою в шахівницю  
ношу хрести свої на гору в лаврових вінках  
і постійно виспівую свої нездійсненні мрії

походжу з роду войовників та амазонок  
помиляюся тільки тоді коли забуваю своє минуле



i see the family's coat of arms  
posted by dado  
and vomit in a trance

every night a white wolf watches over my steps

my ancestors slaughtered our enemies  
and howled on top of the mountains  
shaking their heads as trophies

women used to cook their viscera over low heat  
to dance naked raising dust from the ground  
and to drink their blood in golden vessels

since i've known History i walk barefoot  
cover my head with a red and white checkered  
scarf  
climb hillsides bearing crosses and olive  
wreaths  
and always sing my impossible dreams

i come from a lineage of warriors and amazons  
and am only wrong when i forget my past

## WEEPING SOUND

bombas  
bombas  
echo de menos las bombas  
echo de menos el silencio previo a las bombas  
y aún echo más de menos  
el silencio posterior a las bombas  
esa tensión entre el estallido y el horror  
la calma que llega tras el susto y antes del grito  
el dolor sordo  
el vacío

desde que todo acabó  
no puedo dormir  
todo está demasiado tranquilo  
sólo puedo escuchar la tortura  
que desfila en fila  
y es una marcha de recuerdos  
con melodía de gemidos

nada como las bombas

suena el reloj de cuco de mi abuela  
¿sabías que el cuco invade los nidos de otras aves  
y acaba con sus hijos para criar los suyos?



todos estábamos allí  
no sé cuántos cabíamos en aquella habitación  
estrecha  
mis primos que habían perdido la sonrisa  
mis tíos arrugados por la tristeza

era domingo  
comíamos frente al televisor

los domingos aún pretendíamos que no pasaba nada  
como si haciendo magia  
con los alimentos que teníamos  
pudiéramos seguir siendo un poco felices  
los domingos pensábamos que éramos los de antes

festejábamos que una semana más  
seguíamos vivos

con el silencio instalado y el goteo de bombas

sólo escuchábamos amplificado sorber el caldo  
unas cucharadas orquestradas  
suite nº 1 para sopas y cubiertos  
cuando empezó el telediario  
con su música de suspense tétrico  
la presentadora de siempre abre  
con su sonrisa de televisión

tras los asedios de las últimas semanas  
la aldea de ... fue tomada por el ejército...  
mi abuela para de comer, chista y mira atenta la pantalla  
como si pudiera entrar en ella  
y caminar sobre la imagen  
...dejando a su paso un reguero de sangre y fuego.  
mi abuela sostiene la cuchara en alto  
y mira la pantalla donde asoma su pueblo  
devastado  
arrasado

la suite alarga el silencio

la casa al fondo ardiendo  
su vecino jovica  
en el suelo sin ojos y sin manos  
¡jovica! ¡es jovica!  
todo es fuego  
y habla el tirano sobre la imagen del fuego  
y suenan los vítores de los soldados

silencio  
cae una bomba  
variación de la suite

instintivamente nos hemos dado las manos  
recogemos los platos

metemos de nuevo el caldo en la olla  
preparamos café  
y sacamos el rakija

mi abuela aún sostenía la cuchara en el aire  
cuando comenzó a gemir  
y fue bajando lentamente el utensilio  
al tiempo que bajábamos las cabezas  
en los ojos guardaba su casa de fuego  
y a su vecino ciego  
en los oídos el fervor de las milicias y la voz del tirano  
el verdadero cuco  
el cuco de la gran serbia

son las cuatro y suena el reloj

por eso escribo  
para olvidar la canción  
de los gemidos de mi abuela

y echo en falta  
las bombas  
mira tú  
las bombas  
nada tan fuerte como el sonido de las bombas  
para tapar el llanto de mi abuela

## WEEPING SOUND

бомб  
бомб  
мені бракує бомб  
б ракує тиші перед бомбами  
а ще дужче  
мені бракує тиші після бомб  
напруження між вибухом і жахом  
спокою між переляком і криком  
тупого болю  
і порожнечі

відколи все закінчилося  
я більше не можу спати  
все занадто спокійно  
можу хіба що слухати муку  
що насувається крок за кроком  
маршем спогадів  
під музику стогонів

ніщо так як бомби

чути зозулю з бабчиного годинника  
чи знаєш ти що зозулі вбивають чужих пташенят  
і підкидають у гнізда їхніх батьків власні яйця?

ми всі там були  
не пам'ятаю вже скільки нас тулилося в тій кімнаті  
вузькій  
кузени що втратили усмішки  
дядько з тіткою помережані зморшками смутку

була неділя і ми  
їли перед телевізором

щонеділі ми досі вдавали наче нічого такого  
якимось дивом  
маючи лише той гуманітарний пайок  
досі могли бути трохи щасливі  
щонеділі ми уявляли себе колишніми

святкували так тиждень за тижнем  
який виходило пережити

із вмонтованою тишею та капотінням бомб

на підсиленій гучності чулося тільки сьорбання  
гарячого бульйону  
оркестр із ложок грав  
сюїту № 1 для супів і столового приладдя  
коли почалися новини  
з тривожною музикою на заставці

кожен випуск ведуча  
відкриває своєю телевізійною усмішкою  
по кількатижневій облозі  
село... зайняла армія...  
бабця вже більше не їсть  
присвистує  
дивиться на екран  
так наче може туди ступити  
пройтися картинкою  
залишила по собі криваві й вогненні сліди  
бабця піднімає ложку  
і дивиться на екран де показують її рідне село  
спустошене  
стерте з лица землі

сюїта триває в тиші

на тлі палає будинок  
її сусід йовіца  
лежить на землі без рук та очей  
це йовіца! йовіца!  
все на екрані вогонь  
і деспот щось промовляє на тлі вогню  
і чути схвальні крики солдатів

тиша  
падає бомба  
варіація сюїти

інстинктивно ми схопилися за руки  
збираємо тарілки  
переливаємо бульйон назад у каструлю  
варимо каву  
і витягаємо ракію

а бабця досі тримала в повітрі ложку  
коли застогнала  
поволі видобуваючи посуд  
ми опустили голови  
їй у зіницях так і відбився її охоплений полум'ям дім  
і безокий сусід  
у вухах крик мілітарних загонів та голос деспота  
істинної зозулі  
зозулі великої сербії

годинник вибиває четверту

для цього я й пишу  
щоб забути  
пісню бабциних стогонів

і мені бракує  
бомб  
чуєш  
бомб  
ніщо так як бомби  
не заглушить ридання моєї бабці

## WEEPING SOUND

bombs  
bombs  
i miss the bombs  
i miss the silence before the bombs  
and i miss even more  
the silence after the bombs  
that tension between the outbreak and the  
horror  
the calm that comes after fear and before the  
scream  
dull pain  
the void

since everything ended  
i haven't been able to sleep  
everything is too quiet  
i can only hear the torture  
that parades in a row  
and it's a march of memories  
with a tune of groans

there is nothing like bombs

my grandmother's cuckoo clock strikes  
did you know that the cuckoo invades the  
nests of other birds  
and kills their chicks to raise its own?



we were all there  
i don't know how many people could fit into  
that room  
so narrow  
my cousins who had lost their smile  
my uncles and aunts wrinkled by sadness

it was sunday  
we ate in front of the T.V.

on sundays we still pretended that nothing was  
wrong  
as if by doing magic  
with the frugal food we had  
we could still be a little happy  
on sundays we thought we were the same as  
before

we celebrated that  
we were still alive one more week

with silence installed and dripping bombs

we just heard amplified the sound of sipping  
the broth  
few spoonfuls orchestrated  
suite n° 1 for soups and cutlery  
when the news began  
with its gloomy thriller music

the news anchor opens  
with her broad T.V. smile  
after the sieges of the past weeks  
the village of ... was taken by the army ...  
my grandmother stops eating, whistles and  
gazes at the screen  
as if she could enter it  
and walk on the image  
... leaving behind a trail of blood and fire  
my grandmother holds the spoon up  
and looks at the screen where her town ap-  
pears  
devastated  
razed

the suite protracts the silence

her house burning in the background  
jovica her neighbor  
on the floor without eyes and without hands  
Jovica! That's jovica!  
everything scorched  
and the tyrant speaks over the image of fire  
and the cheers of the soldiers sound

silence  
a bomb falls  
variation of the suite

instinctively we have held hands  
we pick up the dishes  
we pour the broth back into the pot  
we prepare coffee  
and we take out the rakija

my grandmother was still holding the spoon  
up in the air  
when she started moaning  
and slowly lowered the utensil  
while we lowered our heads  
in her eyes she kept her house on fire  
and her blind neighbour  
in her ears the fervor of the militias and the  
voice of the tyrant  
the real cuckoo  
the cuckoo of the great serbia

it's four o'clock and the clock strikes

that's why i write  
to forget the song  
of my grandmother's groans

and i miss  
the bombs  
can you believe it?  
the bombs  
there's nothing like the sound of bombs  
to cover my grandmother's sobs

Imagina un tsunami. El tsunami llega, arrasa y se acaba pero mientras ese tsunami latía el... el... el suelo se movía, la... la... la tierra se movía. Imagina este país después de todo lo que pasó. Imagínatelo después del tiempo de... del odio, del hambre y de la guerra. Puedes limpiar el desastre, re-colocar tus cosas y pretender vivir una vida normal pero... no pisas el mismo suelo, ¿sabes? El tsunami lo movió y ya no es el mismo. Y tú puedes jugar con normalidad pero nada... nada es normal, ya nada es normal. Un tsunami es más que una fuerte tromba de agua; una guerra es más que... que... No sólo perdimos territorio, años, amigos y familia, ¿sabes? También perdimos el equilibrio, la confianza y la inocencia.

Уяви собі цунамі. Цунамі накочується, нищить і відступає, та поки цунамі гатило, зе... зе... земля здригалася і... і... і двигтіла. Уяви собі цю країну після всього, що сталося з нею. Уяви її по роках не... не... ненависті, голоду та війни. Можна прибрати руйновище, позбирати розкидані речі й прикинутися, наче знову живеш нормальним життям, але... ти вже ступаєш по іншій землі, розумієш? Вона вже інша, відколи цунамі струснуло її. Ти можеш бавитися в нормальне життя, але ні... ні... нічого вже не нормально, нічого більше вже не нормально. Цунамі – це не просто дужий огром води; війна – це не просто... не просто. Ми втрачаємо не лише територію, друзів, літа і сім'ю, розумієш? Ми втрачаємо ще й рівновагу, довіру й невинність.

Imagine a tsunami. The tsunami arrives, devastates and ends but while that tsunami was throbbing the ... the ... the ground was moving, the ... the ... the land was shifting. Imagine this country after everything it endured. Imagine it after the time of ... of hate, hunger and war. You can clean up the mess, replace your things and pretend to live a normal life but ... you are not standing on the same ground, you know? The tsunami has shifted it and it is no longer the same. And you can play normally but nothing ... nothing is normal, nothing is normal anymore. A tsunami is more than a deluge of water; a war is more than ... than ... We lost not only territory, years, friends and family, you know? We also lost balance, trust and innocence.



esto me lo contó un tipo  
que estaba en las brigadas  
en un pueblo pequeño  
había un hospital  
de maternidad  
las brigadas serbias  
tomaron la aldea  
la mañana de nochebuena  
el día de navidad  
mientras se iban alejando  
como regalo a los croatas  
colgaron a los recién nacidos  
hicieron un árbol de navidad  
con los bebés muertos  
y escribieron una nota  
'ya podéis adorar al niño'



цю історію розповів мені якось  
колишній солдат  
в одному невеликому селі  
стояв пологовий будинок  
сербські бригади  
взяли село  
на святвечір  
різдвяного ранку  
йдучи  
зробили хорватам такий подарунок  
перебили всіх  
новонароджених  
повісили на ялинку  
мертвих дітей  
і лишили записку  
«можете поклонитися немовляті»





i was told this by a guy  
who was in the brigades  
in a small town  
there was a maternity hospital  
the serbian brigades  
seized the village  
on christmas eve  
on christmas day  
as they were leaving  
as a gift to croats  
they hung the newborns  
they made a christmas tree  
with all the dead babies  
and left a note saying:  
'You can already worship the child.'

## MUSTAFÁ

mi mujer es rubia  
no es guapa en general  
pero para mí es la más guapa  
es española  
de un pueblo de Segovia  
en mi país los mercaderes la cambiarían  
por un montón de ovejas y de camellos  
sólo por ser rubia

yo la vi  
me gustó  
y entonces le regalé flores

regalaba flores todos los días  
compraba una flor para ella  
me perfumaba  
y la esperaba en la puerta del trabajo  
todos los días compraba una flor  
y la seguía a casa  
todos los días la acompañaba a casa  
y le pedía ir a tomar café  
todos los días  
flor  
trabajo

café  
flor trabajo café

‘por favor  
estoy enamorado de ti’ le decía  
‘una flor para otra flor  
vamos a tomar café  
eres como un pájaro que canta’  
le decía  
y ella se ponía seria de repente

yo seguí seguí seguí y un día  
dijo que sí  
no volvió nunca a tomar café  
yo le enseñé el sabor del té

ese día confesó que tenía alergia a las flores  
compradas  
que sólo las quería si yo las robaba  
la noche de bodas me coronó  
ladrón de orquídeas

llevo quince años con mi mujer  
el otro día me dijo que de pequeña tenía un canario  
murió de frío  
el canario  
y por eso no le gusta que le llame pajarillo

quince años  
todos los días robo una flor para ella  
y le digo 'buenos días, pajarillo'

'no me gusta que me llames pajarillo  
ahora ya lo sabes  
la culpa es del canario, por el frío'

yo le dije que no era un canario  
ella un ruiseñor  
la conozco  
le dije que iba a dar calor a ese frío  
son quince años  
ella rió como nunca y parecía que tenía 18  
igual que cuando la conocí

entonces el bebé empezó a llorar  
y la cara le cambió  
seguro que me pedirían de vuelta  
camellos y ovejas los mercaderes  
quince años más tarde

cuando el bebé se durmió  
la recogí en mis brazos  
estaba tan pequeña  
tan cansada  
un pajarito malherido

y la besé en la boca

noté cierto sabor amargo

mi mujer me engaña

café  
sabía a café

dudé

mi mujer me engaña

granos  
molido  
arábiga  
colombiano

mi mujer me engaña

encargué todas las flores de la ciudad  
las compré

dicen que murió de alergia aquella misma noche  
pero murió de cafeína  
y yo me hice una capa con los pétalos

## МУСТАФА

у мене жінка білявка  
вона загалом не красуня  
але для мене кращої не існує  
вона іспанка  
з якогось містечка в сеговії  
у мене в країні за неї дали б  
отару овець і верблюдів  
тому що вона білявка

я побачив її  
закохався  
і дарував їй квіти

щодня дарував їй квіти  
купував одну квітку  
бризкав на себе парфумами  
чекав на неї під офісом  
щодня купував їй квітку  
і йшов за нею додому  
щодня проводжав додому  
і кликав на каву  
щодня  
квітка  
офіс  
на каву  
квітка офіс на каву

будь ласка просив я її  
я люблю тебе  
квітка до квітки  
ходімо зі мною на каву  
ти наче співоча пташка  
сказав я їй  
а вона зненацька напружилася

так я ходив і ходив і ходив і якось  
вона погодилася  
і не пила більше кави  
я привчив її смакувати чай

а потім вона зізналася про свою алергію на квіти  
куповані  
але крадені їй годяться сказала вона  
і шлюбної ночі  
посвятила мене в крадії орхідей

я був із нею п'ятнадцять років  
а тоді вона розказала що мала в дитинстві канарку  
яка померла від холоду  
тому їй і не подобається коли її кличуть пташкою

п'ятнадцять років  
я крав для неї квітку щодня  
і казав їй «доброго ранку, пташко»

«не клич мене більше пташкою, я цього не люблю  
тепер ти знаєш  
то все канарка, від холоду»

а я сказав, що вона не канарка  
а соловейко  
я знаю  
сказав їй що я розтоплю той холод  
п'ятнадцять років  
а вона засміялася як ніколи до того  
і стала як вісімнадцятилітка  
як тоді коли я зустрів її

а потім дитина заплакала  
і її обличчя перемінилося  
звісно мені наказали би повернути  
всіх овець і верблюдів  
через п'ятнадцять років

а коли дитина заснула  
я пригорнув її  
крихітну  
втомлену  
покалічену пташку  
поцілував у губи



і відчув гіркоту на вустах

моя жінка зраджує мене

кава  
вона смакувала кавою

я завагався

моя жінка зраджує мене

зернова  
мелена  
арабіка  
колумбійська

моя жінка зраджує мене

я замовив усі квіти в місті  
купив

кажуть вона померла від алергії  
але насправді від кофеїну  
я засипав її уквивалом із пелюсток

## MUSTAFÁ

my wife is blonde  
she is not pretty in general  
but for me she is the prettiest  
she's spanish  
from a town in segovia  
in my country the merchants would trade her  
for a lot of sheeps and camels  
just for being blonde

i saw her  
i liked her  
and then i gave her flowers

i gave flowers every day  
i bought a flower for her  
i would put perfume on  
and waited for her at her work  
i bought a flower every day  
and followed her home  
every day i accompanied her home  
and asked her to go for coffee  
everyday  
flower  
work  
coffee  
flower work coffee

«Please  
i'm in love with you  
'a flower to another flower  
let's drink coffee  
you're like a singing bird'»  
i would say  
and she was suddenly serious

i kept on going and one day  
she said yes  
she never returned to drink coffee  
i taught her the taste of tea

that day she confessed that she was allergic  
to flowers  
purchased  
she only wanted them if i stole them  
the wedding night crowned me  
orchid thief

i've been with my wife for fifteen years  
the other day she told me that as a child she  
had a canary  
that died of cold

the canary  
and that's why she doesn't like to be called a  
bird  
fifteen years

every day i steal a flower for her  
and i say 'good morning, little bird'  
I don't like you calling me a bird  
now you know  
It's the Canary's fault, because of the cold'  
i told her she was not a canary  
but a nightingale  
i know her  
i told her i was going to heat that cold  
it's fifteen years  
she laughed like never before and looked like  
she was 18  
same as when i met her

then the baby started to cry  
and her face changed  
sure they would ask me to give back  
camels and sheep merchants  
fifteen years later

when the baby fell asleep  
i embraced her  
she was so small  
so tired  
a badly wounded bird  
and kissed her on the mouth

i noticed a certain bitter taste

my wife cheats on me

coffee

she tasted like coffee

i hesitated

my wife cheats on me

grain  
ground  
arabic  
colombian

my wife cheats on me

i ordered all the flowers in the city  
i bought them

they say she died of allergy that same night  
but she died of caffeine  
and i made a layer with the petals





Літературно-художнє видання

**Дебора Вукушич**  
**Вибрані вірші**

**Deborah Vukušić**  
**Poemas seleccionados**

**Deborah Vukusic**  
**Selected poems**

(українською, іспанською та англійською мовами)

Переклад з англійської на українську:  
Анна Вовченко

Переклад з іспанської на англійську:  
Фредеріко де Кастро

Керівниця проекту: Софія Челяк  
Редактор: Олександр Стукало  
Художнє оформлення: Михайло Москаль

Підписано до друку 09.09.2020 р. Формат 16 x 16 см  
Папір офсетний. Гарнітура Constantia. Офс. друк.  
Зам. 95 Наклад 1000 прим.

ГО «Форум видавців». вул. Шота Руставелі, 7, м. Львів, Україна, 79005  
bookforum.ua

Друк: фізична особа-підприємець Литвин Ярослав Ігорович  
Виписка з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців  
та громадських формувань від 16.02.2018 р.